

Kovács Balázs

14 éves korom óta tájfutok, mindvégig a BEAC-ban. Versenyzőként a legjobb eredményem egy felnőtt váltóbajnoki arany, amit 1993-ban értünk el. Rendezőként a klubom sok versenyének szervezésében vettem részt, többször a versenybíráóság elnökeként, de a legnagyobb kihívásokat a 2002-es EB és a 2009-es VB rendezése jelentette, ahol az informatika működtetéséért voltam felelős, és hasonló feladatokat vállaltam a 2016-os Főiskolás VB-n. Napi munkámban is informatikával foglalkozom egy 30 fős szolgáltató cég vezetőségi tagjaként.

A Szövetség munkájába 2003-ban kapcsolódtam be, kezdetben a Sportident bizottságot, majd 2006-tól a Sportágfejlesztési és Ifjúsági bizottságot vezettem, amelynek feladata a sportágon belüli fejlesztési-támogatási programok tervezése és működtetése. Sokakkal közösen végzett munkám fontos eredményének tartom az utánpótlás korosztály mára jól látható fellendülését, a sportágban dolgozó edzők megtöbbszöröződését, megbecsülésük javulását, valamint a Diáktájfutás iskolai program megvalósulását, ami a saját erőink mozgósításának és a szponzori források bevonásának is jó mintáját adta. 2005 eleje óta elnökségi tagként, 2011 óta pedig alelnökként is dolgozom, ezen kívül pedig évekig tagja voltam az Informatikai bizottságnak, ami összességében jó rálátást adott a Szövetség működésére.

A tájfutás legfontosabb hosszútávú kérdésének továbbra is a versenyzői közösség fiatalítását és létszámának növelését tartom. Ez magában foglalja az utánpótlás-nevelés erősítését, a sportág ismertségének és elismertségének javítását, a nyitottabbá válást, külső érdeklődők számára a bekapcsolódás könnyebbé tételét. A saját jövőképem szerint a tájfutás egy sikeres, széles tömegbázissal rendelkező, többféle versenyzői szinten űzhető sporttá válik, megtartva egy szűk elit élmezőnyt. Az MTFSZ magasabb színvonalú működéséhez véleményem szerint leginkább a rendelkezésre álló emberi erőforrások szűkössége jelent akadályt, az anyagi források terén pedig a pályázati lehetőségek kihasználása és a szponzoráció irányában szükséges továbblépnünk.

Egy olyan elnökségben tudnám elképzelni a munkámat – az alelnöki feladatok folytatására is nyitottan –, amelyik a tájfutó közösség egészét képviseli, megosztottságtól mentesen működik, és a közösen elfogadott Sportágfejlesztési Terv megvalósításának feladataira fókuszál.

Budapest, 2016.02.16.